

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 20. De vindictæ desiderio, & injuriarum oblivione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Januarius.

DIES. XX.

De Vindictæ desiderio, & iniuriarum oblivione.

I.

Nihil animis hominum magis insitum, atque innatum est, quam se vindicare velle, ubi fuere offensi; hancque ob causam nihil est, difficilius, quam injuriam condonare, inimicum amare: etsi his nihil magis necessarium sit. Præter solum DEUM nemo est, qui hoc præceptum injungere nobis queat, nec ullus est, nisi verus Christianus, qui id observare velit. Christus, ut DEUS loquitur, cum tibi ait: *Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros; benefacite his, qui oderunt vos.* Et nos luculento argumento ei demonstramus, eum à nobis ut DEUM agnosci, si in rem difficili pareamus. *Ego autem dico vobis.* Quasi diceret: scio, mundum, consuetudinem, vestra præjudicia, animorum vestrorum motiones, rationem vestram vobis suggerere, id non faciendum, at ego vobis contrarium dico: Cuinam credere, cuinam obedire vos oportet?

Matt. 5.
v. 44.

II. Ego

Januarius.

II. Ego sum, qui hoc vobis præcipio, inquit Christus. Vox Ego graves in se rationes comprehendit, potentia nobis incitamenta suppeditat. Ego sum DEUS vester, qui omnia vobis mandare possum, & cui vos in omnibus morem gerere debetis. Ego sum, qui vindictam mihi reservavi, quam vobis arrogare non potestis, nisi jus meum usurpare velitis. Ego injurias vobis illatas ulciscar, nisi vos eas ulci fueritis. Ego, qui misericordiam vobis non exhibebo, nisi eam fratribus vestris exhibeatis. Ego, qui tam graves offensas vobis remisi; & à vobis non exigo, nisi, ut illis adeò leves remittatis. ànne vobis, queis, cum decem millia talentorum deberetis ea condonavi, difficile accidat, centum denariolos fratri vestro condonare, dum ego id à vobis exigo? Ego, qui illo ipso tempore, cum præcepto meo vos ad condonandum obstringo, proprio etiam exemplo ad hoc præstandum animo, & gratia mea adjuvo. Ego, qui felicitatem æternam vobis promitto, si ignoscatis; qui infelicitatem æternam vobis minitor, si id non faciatis. ànne cor adeò durum invenire est, quod omnibus hisce rationibus non moveatur? ànne fieri potest, ut id, quantumvis frigidum

dum sit, tot ignitis carbonibus non in- Januarius.
flammeretur?

III. Nihil magis DEI, veluti primæ
veritatis, autoritatem in hominis intel-
lectum demonstrat, quàm, dum eum per
fidem eò adigit, ut adversus omnia sua
præjudicia sententiam ferat, & veritates,
quæ ipsi incomprehensibiles videntur,
credat. Nihil adè imperium DEI, ve-
luti primæ legis manifestat, quàm dum
eum compellit, ut genio suo adversetur,
id quod amabile non est, imò etiam odio
videretur dignum, videlicet inimicum suum,
amet. DEUS hoc dixit: idcirco credendum,
etsi sensus & ratio sua contrarium asserant.
DEUS id præcipit, itaque faciendum, li-
cèt cor suum, & omnes animi tui affectus
ei se opponant. Captivitas, ut ita di-
cam, rationis cultus est perfectissimus,
sacrificium acceptrissimum, quod homo
offerre DEO ut primæ veritati possit. In-
juriarum condonatio Cultus est perfectif-
simus, & sacrificium gratissimum, quod
homo DEO ut primæ legi immolare possit:
qui omnia alia sacrificia, si hoc defuerit,
aversatur, & rejicit, *Vade prius reconci-
liari fratri tuo.* Fuge, inquit, Altare
meum, abrumpe sacrificium, nec accede
prius, quàm cum inimico tuo redieris in
gra-

*Carbones, ig-
nis congeres
super caput
ejus Rom.
12. v, 29.*

Januarius. gratiam. Si hoc sacrificium magno tibi constet, cogita, te Deo id facere, & quidem tali Deo, qui se pro te immolavit. Et quanto id ei non stetit?

Si repugnantiam senseris, injuriam aliquam condonandi opponente se animi tui commotione, vel ipsa etiam ratione, ejus DEI auctoritatem oppone. Qui pro divina sua potestate id jubet, & ego non obediam? non faciam pro DEO, quod pro Rege aliquo facerem, qui, sicut ego, homo est?

Ne dicas reddam malum; expecta Dominum, & liberabit te. *Prov. 20. v. 22.*

Vicem injuriæ reddere, humana ultio est; inimicos etiam diligere, vindicta Cælestis est. *Paulin.*

DIES XXI.

De Respectu hominum.

I.

A Magnatibus stare honori nobis ducimus; sed à DEO stare non honori, sed dedecori potius nobis vertimus. anne igitur vile quid & probrosum invenitur in persona Hominis DEI? anne aliquid in eo invenitur, propter quod nos pudeat ei addictos esse? mundi sectatores non erubescunt palam profiteri, se mundo affici, & quidem mundo reprobo à DEO;

&